

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. maj 2018
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Jørgen Jørgensen
Sagsnr.: 2018-0030-1086
Dok.: 739069

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 712 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. maj 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Anders Aagaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 712 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen fra den 10. april 2018 om bandeexit, jf. REU alm. del - bilag 262 (fortroligt bilag)”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Den pågældende dømte har i sin henvendelse bl.a. anført, at indsatte med tilknytning til en rockergruppering (supportere og prøvemedlemmer) ikke bør placeres på samme afdeling som fuldgyldige medlemmer, idet der sker en påvirkning fra de fuldgyldige medlemmers side, som modvirker den enkelte indsattes eventuelle ønske om at forlade miljøet.

Direktoratet for Kriminalforsorgen er opmærksom på denne problemstilling, og kriminalforsorgen er enig i, at en forstærket intern gruppeidentitet desværre kan være en af de negative faktorer, der er forbundet med at samle indsatte, der på grund af deres stærkt negativt styrende adfærd ikke kan afsone på almindelige fællesskabsafdelinger. Som led i den nye flerårsaftale 2018-2021 er kriminalforsorgen imidlertid ved at undersøge, hvorledes exitarbejdet i forhold til bandemedlemmer generelt kan styrkes. Det vil i forbindelse med denne proces skulle afklares, hvorvidt der er mulighed for en mere målrettet placering af bandemedlemmer, der har indgået en exitaftale, og således selv har tilkendegivet en interesse i at forlade bandemiljøet.

Det bemærkes, at brevskriveren ikke har været i bandeexit under afsoningen, og at han heller ikke efter direktoratets oplysninger over for kriminalforsorgen har udtrykt ønske herom.

Som nævnt kan bandemedlemmer erfaringsmæssigt skabe sig en sådan magtposition i fængslerne, at de udgør en negativ styrende faktor i forhold til medindsatte og medarbejdere. Placeringen af bandemedlemmer sker derfor som udgangspunkt altid i lukket regi, hvor personalet bedre kan håndtere disse indsatte.

I forhold til afsonere, der er banderegistreret med tilknytning til Hells Angels og Bandidos samt deres støttegrupperinger (supportere), placeres disse som udgangspunkt på nuværende tidspunkt på særlige afdelinger i Enner Mark Fængsel. Dette skyldes, at der er erfaring for, at indsatte med tilknytning til disse grupperinger vil udvise en negativt styrende adfærd – f.eks. ved at udnytte medindsatte – hvis de placeres i almindeligt fællesskab.

På almindelige fællesskabsafdelinger i lukkede fængsler placeres indsatte fra forskellige andre bande-grupperinger, hvor de afsoner sammen med indsatte, der ikke har et bandetilhørsforhold. På disse afdelinger tilstræbes det, at der alene befinder sig indsatte, som kan fungere i fællesskab med de øvrige indsatte, og som vurderes egnet til placering under disse sikkerhedsmæssige forhold. Indsatte, der på grund af konfliktsøgende adfærd ikke kan håndteres under disse sikkerhedsmæssige forhold, vil blive placeret under mere restriktive sikkerhedsmæssige forhold på f.eks. en såkaldt fokusafdeling.

Såfremt en indsat udtrykker ønske om at komme i bandeexit, enten under varetægt eller afsoning, vil der blive foretaget en vurdering af den pågældende, hvor dennes motivation og egnethed prøves. Denne vurdering vil munde ud i enten et tilbud om exitaftale eller et afslag herpå.

Såfremt den indsatte tilbydes en exitaftale, vil der blive taget hensyn til dette, når der skal træffes en afgørelse om valg af afsoningssted, ligesom den indsatte i nogle tilfælde vil blive flyttet til et andet fængsel eller en anden afdeling i fængslet. Vurderingen af, hvor den indsatte skal placeres, når der foreligger en exitaftale, indeholder både en sikkerhedsmæssig vurdering og en vurdering af, hvor exitprocessen bedst kan understøttes.

Samlet set er det således kriminalforsorgens opfattelse, at det dilemma, som brevskriveren beskriver, er et af flere vanskelige spørgsmål, der knytter sig til bandemedlemmers afsoning, og som ikke umiddelbart lader sig løse, uden at der samtidig opstår andre vanskelige spørgsmål om både de (andre) indsattes og de ansattes sikkerhed i fængslerne.

Det kan afslutningsvis bemærkes, at kriminalforsorgen som led i gennemførelsen af den nye flerårsaftale også arbejder på at styrke sin sikkerheds- og efterretningsorganisation, hvilket bl.a. skal give mulighed for en bedre screening af de enkelte indsatte og dermed også et styrket grundlag for deres placering i fængslerne og tilbud om bandeexit m.v.

En effektiv indsats mod banderelaterede indsattes påvirkning fra bandemiljøet under afsoning må dog fortsat forventes at forudsætte, at den indsatte selv er indstillet på at søge exit fra miljøet og aktivt medvirker hertil.”

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Det Nationale Exitkontaktpunkt, som omtales i henvendelsen, er et myndighedssamarbejde mellem Direktoratet for Kriminalforsorgen, Kommunernes Landsforening og Rigspolitiet, som fysisk og administrativt er forankret i Rigspolitiet. Exitkontaktpunktet yder støtte, råd og vejledning til politikredsene, kriminalforsorgen og kommunerne i forbindelse med exitarbejdet og udarbejder nationale retningslinjer på området.

Exitkontaktpunktet vil lade de erfaringer og udfordringer, som brevskriveren har givet udtryk for, indgå i det løbende arbejde med at udvikle og forbedre den nationale exitindsats.”